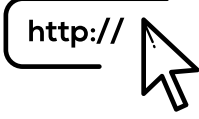

esra_ogretmenimm

www.eglenerekogrenelim.com

http://

Esra Sariahmet

TELEGRAM GRUBUMUZ

www.eglenerekogrenelim.com

ÖĞRETMENİM

Güler yüzlü öğretmenim,
Bir tanesin, canım benim.
Masallarla bilmeceler,
Anlatırsın neler neler...

Kalemimi tutamazken,
Kitabımı açamazken,
Bir de baktım yazıyorum.
Sular gibi okuyorum.

Çalışıp iyi olmayı,
Koşup el ele vermeyi,
Bu güzel yurdu sevmeyi,
Sen öğrettin öğretmenim.

Bizde pek çok emeğin var,
İçimizde çok yerin var,
Yetiştirdin hepimizi,
Ver öpelim elinizi.

Süleyman KARAGÖZ

ÖÖRET MENİM

Her sabah okulumda
Beni bekler ööretmenim.
Hep yeni bilgilerle
Yanımdadır ööretmenim.

Boyarken, okurken, yazarken,
Işığımdır ööretmenim.
Günden güne büyürken ben,
Aklımdadır ööretmenim.

Sevgi, şefkat, sabır onda,
Örneğımdir ööretmenim.
İlerlerim gösterdiğin yolda.
Teşekkürler ööretmenim.

Funda MENEKŞE

ÖĞRETMEN

Anne gibi, baba gibi,
Sever, korur bizleri,
Bilgilerini aktarır,
Aydınlatır hepimizi.

Öğretmen kitap gibi,
Kalbinde hazine gizli.
Yazar, okur, anlatır,
Hayata hazırlar bizi.

Funda MENEKŞE

SÖZ VERDİM

Ben öğretmenime söz verdim,
Yılmadan okuyacağım.
Ne olursam olayım,
Önce çalışkan olacağım.

Ben öğretmenime söz verdim,
Doktor, avukat ya da mühendis,
Ne iş yaparsam yapayım,
Ülkeme faydalı olacağım.

Ben kendime bir söz verdim.
Nasihatlerini asla unutmadan,
Ayrılmadan Başöğretmen yolundan,
Öğretmenimi gururlandıracağım.

Funda MENEKŞE

ÖÖRET MENİM

Elinde tebeşir kara tahta başında
Atatürkü gördüm bir fotoğrafta
Öğretmenim anlattı bana
24 Kasım'da Başöğretmen olmuş ulusa.

Okumakla aydınlanırmış insan,
Merak eder öğrenirmişsin o zaman.
O'nu örnek alır kitap okurmuşsun,
Eğer bir Atatürk çocuğuyun.

Öğretmenim anlattı bana,
Çalışkanlık ve dürüstlük mü istediği.
Öğretmenler günü geldiğinde,
Başarımlar hediyelediler kıymetli.

Elinde tebeşir kara tahta başında
Atatürkü gördüm bir fotoğrafta
Öğretmenim anlattı bana
24 Kasım'da Başöğretmen olmuş ulusa.

Funda MENEKŞE

İŞİĞİM OL

Tuttuğun küçük ellerimi,
Hiç bırakma öğretmenim.
Benden, tatlı sözlerini,
Esirgeme öğretmenim.

Harf harf, hece hece,
Okut beni öğretmenim.
Sev her şeyden önce,
Yüreğime dokun, öğretmenim.

Vatanın geleceği benim.
Eğit beni öğretmenim.
Yıldızlar serp gökyüzüme,
Işığım ol, öğretmenim.

Funda MENEKŞE

ATATÜRK GÜLÜMSEDİ

Atatürk gülümsedi öğretmenim,
Siz sınıfa girince,
Dağıldı kara bulutlar,
Açıldı gonca.

Baktı ki gençsiniz bilgili,
Eğitiyorsunuz yolunca yöntemince,
Atatürk gülümsedi öğretmenim,
Sevindi onca.

Baktı ki Türkiye'si Türkiye'miz,
Aydın ufuklara yürüyor hızla,
Atatürk gülümsedi öğretmenim,
Övünüyor bizle.

Dağıldı kara bulutlar,
Biz sınıfa girince,
Atatürk gülümsedi öğretmenim,
Kürsüde kendini görünce.

Talât TEKİN

ÖĞRET BANA ÖĞRETMENİM

Bana hayal kurmayı öğretir misin?

Yıldızlara bakmayı,

İyilikleri saymayı,

Evreni okumayı öğretir misin?

Yaprağın ağacı terk edişini,

Ayın geçirdiği evreleri.

Öğretir misin gezegenleri,

Veya

Adını duymadığım böcekleri?

Mesela; Karınca nasıl taşır yükü?

Hangi kuş sever gülü?

Sıralasam soruları

Cevap bulmayı öğretir misin?

Karanlıkta kaybolsam

Kutup yıldızım olur musun?

Anlatıp tarihteki savaşları

Bana barışı buldurur musun?

Benimle keşfeder misin ?

Hangisi akılda kalır,

Gülümsetmek mi bir insanı

Yoksa kırıp dökmek mi etrafı?

Bana insanlığı öğretir misin?

Bilimi, akıl yürütmeyi,

Onuru, ahlakı, dürüstlüğü,

Sevmenin ve sevilmenin gücünü

Bana, kendime inanmayı öğretir misin?

Öğretmenim;

Bana hayatı öğretir misin?

Funda MENEKŞE

BEN ÖĞRETMEN OLMAK İSTİYORUM

Ben öğretmen olmak istiyorum.

Ben, şairimin mısralarında dil,

Genç kızımın gergefinde nakış nakış gül,

Âşığımın sazında tel,

Öpülesi bir el olmak istiyorum:

Ben, öğretmen olmak istiyorum...

Ben, çaresizliğin filizlendiği yerde ümit,

Korkunun mayalandığı yerde yürek,

Güçsüzlüğün güçlendiği yerde bilek olmak istiyorum;

Ben, öğretmen olmak istiyorum...

Ben öğretmen olmak istiyorum...

Vatan evladına Türklüğü öğretmek için,

Ben öğretmen olmak istiyorum

İstiklal Marş'ını gururla söyletmek için,

Ben, öğretmen olmak istiyorum

Milletimi muasır medeniyet seviyesine yükseltmek için...

Ben öğretmen olmasam diyorum...

O zaman kim öğretir güzel Türkçemi

Henüz anne diyen dillere,

Kim öğretir insanlığı, duyguyu genç nesillere,

Kim öğretir büyüğünü saymayı,

Küçüğünü şefkat ile sevmeyi?

Ben öğretmen olmasam diyorum...

O zaman şu körpe fidan

Nasıl öğrenecek sert rüzgârlara göğüs germeyi,

Nasıl öğrenecek , çiçek açıp meyve vermeyi?

Şu gelinlik kızım ,

Şu bıyıkları yeni terleyen delikanlım

Kimden öğrenecek insan gibi sevilmeyi, sevmeyi;

Ben öğretmen olmalıyım diyorum;

Çünkü biliyorum affetmesini,

Biliyorum asil duygularla insanları sevmesini...

Biz öğretmen olmalıyız kardeşlerim;

Biz görmeyenlere göz,

Duymayanlara kulak,

Yürüyemeyenlere ayak olmalıyız...

Biz öğretmen olmalıyız kardeşlerim kızıyla, erkeğiyle

Layık olabilmek için

"Öğretmenler, yeni nesil sizin eseriniz olacaktır !" diyen

Ulu önder Atatürk'e...

Biz şairlerimizin mısralarında dil,

Genç kızlarımızın gergeflerinde nakış nakış gül,

Âşıklarımızın sazlarında tel,

Öpülesi bir el olmalıyız:

BİZ ÖĞRETMEN OLMALIYIZ.

M. Nejat SEFERCİOĞLU

KALPTEN GELEN SES

Kalbimden bir ses geliyor
Öylesine uzaklardan yükseliyor
Canım öğretmenim, yıllar geçiyor
Ama öğrencin seni yine unutmuyor.

Sen her zaman bizlere her şeyi öğretendin,
Bir bahçede özel bir gül, özel bir çiçektin.
Yıllar geçti aradan şimdi fark etmeden
Ama sana olan sevgi hiç bitmedi öğrencinden.

Öğretmenler günün kutlu olsun,
Her zaman yüzün gülücük ile dolsun.
Yıllar geçse de ben hep küçük öğrencinim
Senin bana öğrettiklerini nasıl unutsun?

BAŞÖĞRETMEN

Atatürk benim
Başöğretmenim.
Ne öğrendimse
Ondan öğrendim.

Baktım ki asker,
Ben de askerim,
Kars'ta, Kore'de
Nöbet beklerim...

Baktım kürsüde,
Nutuk söylüyor,
O'nun sesini,
Dünya dinliyor.

Ne heyecanlı
Ne heybetli O,
Türk tarihinde
En kudretli O.

Tarih okudum,
Baktım başta O.
Her iyi işte,
Her savaşta O.

Bu devrimleri
Hep O düşünmüş,
Milleti için,
Ağlamış gülmüş.

O semamızda
Ebedi güneş,
O gönlümüzde
En harlı ateş.

Çocuk kalbimle,
İlk O'nu sevdim.
Atatürk benim,
Başöğretmenim...

Tarık ORHAN

BAŞÖĞRETMEN

Atatürk benim
Başöğretmenim.
Ne öğrendimse
Ondan öğrendim.

Baktım ki asker,
Ben de askerim,
Kars'ta, Kore'de
Nöbet beklerim...

Baktım kürsüde,
Nutuk söylüyor,
O'nun sesini,
Dünya dinliyor.

Ne heyecanlı
Ne heybetli O,
Türk tarihinde
En kudretli O.

Tarih okudum,
Baktım başta O.
Her iyi işte,
Her savaşta O.

Bu devrimleri
Hep O düşünmüş,
Milleti için,
Ağlamış gülmüş.

O semamızda
Ebedi güneş,
O gönlümüzde
En harlı ateş.

Çocuk kalbimle,
İlk O'nu sevdim.
Atatürk benim,
Başöğretmenim...

Tarık ORHAN

ÖĞRETMEN

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum
Bütün çiçeklerini getirin buraya,
Öğrencilerimi getirin, getirin buraya,
Kaya diplerinde açmış çiğdemlere benzer
Bütün köy çocuklarını getirin buraya,
Son bir ders vereceğim onlara,
Son şarkımı söyleyeceğim,
Getirin, getirin... ve sonra öleceğim.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
Kir ve dağ çiçeklerini istiyorum,
Kaderleri bana benzeyen,
Yalnızlıkta açarlar, kimse bilmez onları
Geniş ovalarda kaybolur kokuları...
Yurdumun sevgili ve adsız çiçekleri
Hepinizi, hepinizi istiyorum, gelin görün beni,
Toprağı nasıl örterseniz öylece örtün beni.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
Afyon ovasında açan haşhaş çiçeklerini
Bacımın suladığı fesleğenleri,
Koy çiçeklerinin hepsini, hepsini,
Avluların pembe entarili hatmisini,
Çoban yastığını, peygamber çiçeğini de unutmayın,
Aman Isparta güllerini de unutmayın
Hepsini, hepsini bir anda koklamak istiyorum.
Getirin, dünyanın bütün çiçeklerini istiyorum.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
Ben köy öğretmeniym, bir bahçıvanım,
Ben bir bahçe suluyordum, gönlümden,
Kimse bilmez, kimse anlamaz dilimden,
Ne güller fışkırır çilelerimden,
Kandır, hayattır, emektir benim güllerim,
Korkmadım, korkmuyorum ölümden,
Siz çiçek getirin yalnız, çiçek getirin.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
Baharda Polatlı kırlarında açan,
Güz geldi mi Kop dağına göçen,
Yörükler yaylasında Toroslarda eğleşen,
Muş ovasından, Ağrı eteğinden,
Gücenmesin bütün yurt bahçelerinden
Çiçek getirin, çiçek getirin, örtün beni,
Eğün türkülerinin içine gömün beni.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
En güzellerini saymadım çiçeklerin,
Çocukları, öğrencileri istiyorum,
Yalnız ve çileli hayatimin çiçeklerini,
Köy okullarında açan, gizli ve sessiz,
O bakımsız, ama kokusu essiz çiçek.
Kimse bilmeyecek, seni beni kimse bilmeyecek,
Seni beni yalnızlık örtecek, yalnızlık örtecek.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
Ben mezarsız yaşamayı diliyorum,
Ölmek istiyorum, yaşamak istiyorum,
Yetiştirdiğim bahçe yarıda kalmasın,
Tarumar olmasın istiyorum, perişan olmasın,
Beni bilse bilse çiçekler bilir, dostlarım,
Niçin yaşadığımı ben onlara söyledim,
Çiçeklerde açar benim gizli arzularım.

Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum,
Okulun duvarı çöktü altında kaldım,
Ama ben dünya üstüneyim, toprakta,
Yaz kış bir şey söyleyen toprakta,
Çile çektim, yalnız kaldım, ama yasadım,
Yurdumun çiçeklenmesi için daima yaşadım,
Bilir bunu bahçeler, kayalar, köyler bilir.
Simdi sustum, örtün beni, yatırın buraya,

Dünyanın bütün çiçeklerini getirin buraya.

CEYHUN ATUF KANSU

ÖĞRETMEN

Öğretmen ressamdır biraz.
Yüreğinin ve beyninin renkleriyle boyar hayatı,
Bir öğrencinin gülüşüne.

Öğretmen emektir biraz.
Aşktır,
Umuttur, özlemdir.

Öğretmen ilk cemredir,
Çocukların gülüşüne düşen.
Baharın çiçek tozlarını yaratır,
Tebeşir tozundan.

Kimi zaman bilgisayar başında,
Kimi zaman akan bir okul damının altında.
Öğretmen son nefesini:
"Bana çiçek getirin, dünyanın bütün çiçeklerini..."
diyerek verendir.

Öğrettiği her harf,
Yavrusuna yem taşıyan bir kuşun,
Umutla atan nabzıdır.
Bir serçe telaşıdır onunki.

Öğretmen müzisyendir biraz.
Çocukların sesleriyle besteler,
Bütün senfonilerini.

Çamurlu köy yollarında sizinle yürüyendir.
Kalem tutan elize destek,
Koşamayan bacaklarınıza kuvvet,
Seçemeyen gözünüze ferdir.

Öğretmen şiidir, biraz ezgidir.
Boram boram Anadolu kokar.
Yunustur, Veysel'dir, Karacoğlandır.
Erzurumlu Emrah'tır.

Bir ırmağın nazlı nazlı akışıdır kelimelerle.
Öğrencilerin yüreğine,
Öğretmen nehirdir, biraz.

Öğretmen emektir biraz.
Aşktır,
Umuttur, özlemdir.

Öğretmen ilk cemredir,
Çocukların gülüşüne düşen.
Baharın çiçek tozlarını yaratır,
Tebeşir tozundan.

Alpay CAVLAK

BEN ÖĞRETMENİM

Ben öğretmenim,
Ürünü insan olan
Geleceğe ışık tutan
Kimi güldüren kimi düşündüren
Öğrencilerini evlat bilen
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
Başöğretmen Atatürk izinde,
Bilimle, fenle yolunu çizen
Gösterdiği hedefe
Yılmadan, sabırla yürüyen
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
Minik kalplerde taht kuran
Cehalete karşı duran
Yeri geldiğinde ip atlayan,
Yeri geldiğinde top oynayan
Ruhu hep çocuk kalan
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
24 Kasımlarda anımsanan
Tatilleri kıskanılan,
İşi kolay sanılan,
Oysa evde bile çalışan,
Yapıştırıcı ve makasla bir ömür yaşayan
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
Küçük adımlarla büyük hayaller hedefleyen,
Çalışıp didinip üreten,
Ufka giden yol,
Medeniyete açılan kapı
Tükenmeyen mum var ya
İşte o benim

Ben öğretmenim,
Bazıları doktor olurum, bazıları oyuncuyum.
Öğrenmeye aç bir öğrenciyim,
Sınıftaki baba ya da anneyim.
Bir bakmışsınız önlük diken terziyim.
Sınıfa girince kendini unutan,
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
Tüm dertleri, kaygıları
Sınıf kapısında bırakırım.
Onlar gülümseyince mutlu olurum
Kızsam bile uyur uyanır unuturum
Başarıları ile avunurum.
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
Yağmur altında oyun oynayan
Rüzgârlarda uçurtma uçuran
Gölgede onlarla kitap okuyan
Sınıfı mutfağa çevirip onlarla yemekler yapan
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
İsterim ki hepsi başarsın
Hayaller kursun ve ulaşsın
Adım unutulsun ya da hep hatırlansın
Ama yüreklerinde sevgim kalsın.
Geleceğe dokunabilen var ya
İşte o benim.

Ben öğretmenim,
Kimi bozkırda açan çiçeğim,
Kimi dağ başında yanan ışık
Kimi büyük şehirlerde sıkışık
Kimi bir başınalığa alışık
Nerede olursam olayım vatanıma âşık
İşte o benim.